

הלושחרל בלוד

עכשיו היה ברור לכולם שאם ראש העיר מצתה על מזכיר העיר להתפטר — אות הוא שיש דברים בגו, והשערורייה שהקים בעלה של כוכבה מיו לא היתה על לא-כלום.

הרכילות פשטה בעיר כמו מגיפה. הוסיפו עליה כהנה וכהנה. מישהו סיפר כי ראה במו עיניו את מזכיר העיר שולף אקדח ומאיים באמצעותו על הבעל הקנאי. הבעל הכחיש זאת. אחרים הוסיפו נוסף על היחסיים שגרמו. לדעתם, בין מזכיר ראש העיר למזכיר העיר.

במצב כזה אי אפשר היה להשאיר את העניינים לטיפולו של ראש העיר בלבד. מועצת פועלי לוד נכנסה לעובי הקנאי. הבעל כיראת מפלגת העבודה בלוד ראתה, אף היא, מחובתה לדון בעניין.

וכולם פסקו פה אחד: אילולי היתה זו שנת בחירות אפשר היה, אולי, לעשות מש-הו. אבל בשנת בחירות חייבים המפלגה ומע-מדי הפועלים להגות ביד חקיפה. על אורחי להתפטר. היתה רק צרה אחת שעמדה למיכשול על דרכה של תנועת העבודה בלוד: יוסף אורחי לא רצה להתפטר.

הוא טען שטופלים עליו האשמות שווא, שלא היו מעולם שום יחסים אינטימיים בינו לבין כוכבה מיו, וכי כל יחסיהם היו יחסי ידידות שנקשרו עוד עבודה משותפת.

למזכיר, בן ה-50, נראה היה העניין כאילו נאחזו בפרשת כוכבה מיו כדי לסלקו מתפקידו — דבר שפרנסי העיר רצו, לדעתו, מזמן. כי אורחי — מוותיקי לוד, המכהן ב-תפקידו כבר 15 שנים — היה במשך השנים לצנינים בעיני רבים מפרנסי העיר — ודווקא בעיני חלק מעסקני מפלגתו, שלא שכחו לו כי בנעוריו היה בתי"רי.

עבריה רהוטה מדי

פתכן שהעובדה שהוא היה משכיל מ-הם, ודיבר עברית רהוטה — שבעיירת עולים כמו לוד נשמעה כמו שפה זרה — היתה לו למיכשול. על-כל-פנים, כבר לפני שנה ניסה ראש העיר לשכנעו לפרוש מתפקידו, אף הציע לו פיצויים בסכום של 30 אלף ל"י.

אורחי — מפעילי ההצלה בגולה בתקופה שלאחר מלחמת העולם השנייה, וקצין ב-צבא הקבע, לפני שניכנס לתפקידו בעירית לוד — דחה את ההצעה.

אולם עתה לא יכול היה עוד לעמוד בל-תן. ראש העיר היה מוכן להציע לו כל מה שיחפוץ ובלבד שיתפטר. לבסוף, בהסכם שנחתם בנוכחות מזכיר העבודה בלוד ואחד מחברי מועצת העירייה, הסכים אורחי להתפטר החל מהראשון לחודש מארס 1969.

כתמורה, הבטיחה לו עיריית לוד פנסיה בסך של 50 אחוז ממשכורתו הנוכחית.

אומנם לפי חישובי החוקת הדרגה של אורחי, רחי, היתה מגיעה לו פנסיה רק בשיעור של 44 אחוז — אולם את ששת האחוזים הנותרים היתה העירייה מוכנה לתת לו ב-מתנה.

בשלב זה הגיעה הרכילות עד לביתו, גרמה לאשתו התקפת לב וזיעזעה את בתו בת ה-17. לכן נראה הסכם זה לאורחי כמוצא של כבוד.

אבל הפרשה לא תמה עדיין, אנשי מפ-לגת העבודה במועצת עיריית לוד עדיין חששו פן תשמש הפרשה כאמצעי בידי האופוזיציה לנגח את השלטון בעיר. הם החליטו ליטול את היוזמה לידם, הכלילו בעצמם את הפר-שה בסדר יומה של המועצה תחת השם "מאורעות יום הראשון".

אורחי קלושמרל זכו לדיונים מצמיקים סביב פרשת בתי השימוש הציבורי בעיר. אורחי לוד יזכו בכידור משעשע עוד יותר: ישיבת מועצה עירונית שתדון ביחסים ש-היו או לא היו בין מזכיר ראש העיר ומזכיר העיר.

מכל חשד, ולהפריך את גלי הרכילות שני פוצו סביבו, נטלה את כל האחריות למה שאירע על עצמה — יצרה את הרושם ה-הפוך מזה שכוכבה התכוונה לו.

כמה חברי מועצה — בעיקר חברי הקוא-ליציה — ראו בכך רמז ברור כי באמת היה משהו בין מזכירת ראש העיר לבין מזכיר העיר, טענו שמה שהיה, כביכול, אירע ב-יוזמתה ואשמתה של המזכירה.

את הביטוי "טראגדיה אישית שלי", הם לא יחסו ליחסים בינה לבין בעלה אלא לאישיותה.

בעיקבות פירוש זה, אשר נתנו למיכתבה של המזכירה, תקפה את העסקנים חרדה גדולה. "מה יגידו הבריות?" שאלו, "מה יאמרו אורחי העיר, כשישמעו שדברים כא-לה מתרחשים בין כותליה העירייה?"

"הוא שלף אקדח!"

יחוד היה אחוז בהלה ראש העיר איש מע"י צבי איצקוביץ. רק זה היה חסר לי, אמר למקורביו, "שערורייה כזאת בשנת בחירות. אסור לנאוף בשנת בחירות."

איצקוביץ חרד כי העובדה שמזכיר העיר שייך אף הוא למפלגת העבודה תתן נשק בידי האופוזיציה כדי לנגח במלחמת הבח-רות. במקום להשתיק את הפרשה, להרגיע את הרוחות ולעבור על כך לסדר היום — החליט ליטול את היוזמה לידו.

במילים אחרות: הוא החליט לסלק את מזכיר העיר, יוסף אורחי, ממישרתו ומבניין העירייה, לנקות את הכתם שדבק, לדעתו, על העירייה.

וכן, מבלי שטרף להקים ועדת חקירה ש-תבדוק את הפרשה ותמצא אם יש בכלל מקום להאשים את מזכיר העיר בהתנהגות בלתי הולמת, קרא ראש העירייה למזכיר העיר ותבע באורח חרימשעמי: התפטר!

עם העובדה שאשה מודרנית ועצמאית מח-פשת לעצמה תעסקה במקומות עבודה בהם עובדים גם גברים אחרים. הוא היה עוקב אחר אשתו, נאחו בכל רמז או פגישה מיק-רית שלה כדי לערוך לה סצינות קינאה חוק-פניות ביותר.

בתוקף תפקידה בעיריית לוד, היתה כוכבה נאלצת לבוא במגע מתמיד עם מזכיר העיר, המרכו בידיה את כל העבודה האירגונית של העירייה. תכופות נאלצה גם לנסוע עימו למקומות שונים, במיסגרת עבודתה.

הידיעות על כך הועברו מייד לאוזני ה-בעל. יתירה מזאת, אמו של הבעל הועסקה כעובדת ניקיון במשרד העירייה. היתה זו היא, כנראה, שלא ראתה בעין טובה ביותר את כניסותיה התכופות של כוכבה לחדרו של מזכיר העיר.

וכן, יום אחד פרץ הבעל לחדר המזכיר — כדי לתפסו שם בחברת אשתו. מש-ניכשל, שפך את זעמו על המזכיר. הוא גם הספיק לחבוט בפני אשתו, לעיני אנשים אחרים, השאיר לה חבורה כחולה גדולה ב-אחת מעיניה.

לאחר זאת לא חזרה עוד כוכבה לעבודה. היא הודיעה על התפטרותה. היא עשתה זאת במיכתב רשמי, אותו שלחה לראש העיר, מבקר העירייה וחברי המועצה.

אלא שבמקום להרגיע את הרוחות ליכה דווקא מיכתב זה את האש מחדש.

כי כוכבה מיו לא הסתפקה בציון עובדת התפטרותה. היא ראתה לנכון לגולל את כל הפרשה שהביאה אותה לכך. בהסכרה טענה כוכבה, כי היא לוקחת את כל האחריות על מה שאירע על עצמה. וכי מה שקרה אינו אלא "טראגדיה אישית שלי".

"מה יאמרו האזרחים?"

עובדה שמזכיר ראש העיר לא מצאה לנכון לנקות את מזכיר העיר

המועד הלוהט חדרו של מזכיר עיריית לוד, יוסף אורחי, בקומה השלישית של בתי העירייה — שם פרצה השערורייה שהיכתה גלים בכל רחבי לוד, משמשת עתה נושא לדיונים נרגשים במועצת העיר ובמוסדות מפלגת העבודה.

שתכנס מועצת עיריית לוד ל-ישיבתה הבאה, יעמוד על סדר יומה סעיף מיסחורי ואפוף תעלומות המכונה: "מאורעות יום ראשון, ה-25 לאוגוסט".

ביום הראשון דגן התנהל קרב ארטילרי של 12 שעות בעמק בית שאן בין מוצבים ירדניים לתותחים ישראליים. באותו יום גם הגיעה לשיאה התקוממות תושבי פראג נגד הכובשים מברית-הוארשה. בירושלים התקבלו ידיעות מעודדות על אפשרויות השיחזור של מטוס אל-על החטוף. אולם מה שהסעיר את לוד אותו יום לא נגע כלל למאורעות אלה. "מאורעות יום הראשון" בלוד פירושו — השערורייה שהתחוללה בין כותלי בתי העירייה, באותו יום. מאז ועד היום טרם נרגעה העיר. בסמיטאותיה הצרות של לוד הישנה ובשיכונים החדשים שבדרום העיר, עדיין משמשת אותה שערורייה כנושא-רכילות מר-כזי להגרינות השווקים ולעסקני העיר גם יחד.

ריצח-אמוק

מאורעות יום הראשון הגדול פרצו בבית העירייה, שבמרכז המיסחורי החשו, בשעות הצהריים. הם התחוללו בחדרו של מזכיר העיר, יוסף אורחי, בקומה השלישית של הבניין, במרחק מטרים ספורים בלבד מ-חדרו של ראש עיריית לוד, צבי איצקוביץ. אלתוך החדר פרץ גבר משולהב, אחו-אמוק, שפתח בצריחות ובגיפופונידיים הע-מיד את כל עובדי בניין העירייה על רגליהם. האיש התפל על מזכיר העיר, הטיח בו שר-רה ארוכה של האשמות וחרפות, איים על המזכיר בלשון שאין להעלותה על הגייר.

אולם לא ההתפרצות היא שחוללה את ה-שערורייה. בעיריית עולים כמו לוד למודים המוסדות העירוניים בהתפרצויות של אור-חיים. היה זה נושא ההתפרצות שערור את הסערה: כי האיש שעשה סקאנדל בחדר מז-כיר העיר והורחק משם בכוח, האשים את המזכיר בלא פחות ולא יותר מאשר בקיום יחסים אהבים עם מזכירת ראש העיר — הגב-רת כוכבה מיו.

והיתה לו סיבה טובה, לדעתו, לעשות זאת: הוא היה בעלה של מזכירת ראש-העיר ואב שלושת ילדיה.

ההתפרצות לחדר מזכיר עיריית לוד הס-תימה בתחנת המשטרה, שם נגבתה עדות מפי הבעל הקנאי, שהודה כי שעה שפרץ לחדר המזכיר לא תפס שם את אשתו במצב אינטימי כלשהו. הוא גם התוודה, כי הרכי-לות שהפיץ על יחסיה של אשתו עם מזכיר העיר אין לה עובדות להסתמך עליהם.

בכל מקום אחר היו נרגעים, אולי, הפר-שה והרוחות. אך לא בלוד. לעירייה הקטנה, שאינה עולה בתכופות לכותרות החדשות, ניתנה סוף סוף הזדמנות לעסוק בעניין של ממש. כמו כדור של שלג החלה השערורייה להתגלגל — בצורה שהזכירה במיקצת את סיפור העירייה קלושמרל.

קינאה תוקפנית

את הצעד הראשון עשתה דווקא מז-כירת ראש העיר, כוכבה מיו. כוכבה, אשה בשנות השלושים של חייה, הנראית צעירה מכפי גילה, משמשת זה שלוש שנים בתפקידה — לשביעות רצונם הכללית של הממונים עליה.

לפני שהגיעה כוכבה למשרה זו, עבדה ככאובקה מקומות עבודה אחרים, שמכולם נאלצה לפרוש ולהתפטר בגלל סצינות הקינאה שערך לה בעלה. הבעל, יוצא תור-כיה העובד במכון הבדק בלוד, לא השלים